

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1830-10-02)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: "BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1830-10-02)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 90. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0033.pdf (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Grundtvig, Nikolai Frederik Severin, *Grundtvig og Ingemann*,

Grundtvig til Ingemann.
Kristianshavn. 2. Oktbr. 1830.

Kjære Ingemann!

Gud ske Lov, at jeg i min Families Skjød kan gladelig besvare dit venlige Brev, som ganske rigtig traf mig i London og oplivede Tanken om Fædernelandet.

3. Oktbr.

Videre kunde jeg i Gaar ikke bringe det for Besøg; og for at det ikke skal gaa ligedan paa Tirsdag, vil jeg gribe de første Øjeblikke, jeg er ledig, til at takke dig for din kjærlige Ihukommelse og for det Broderskab i Aanden, ders. 91er mig saa usigelig kjært; thi, alt andet fraegnet, maa det nødvendig være trøsteligt for en Stridsmand, naar der skraales paa hans Grusomhed, og han ikke tør smigre sig med at have handteret saa vanskelig en Ting som det tveæggede Sværd uden Misgreb eller Uforsigtighed, dog at turde sige til Verden og sig selv: se, jeg er dog kjærlig forbunden med det fredeligste i Landet, til et Vidnesbyrd, at er jeg end langt fra Fuldkommenhed, i Marken saa vel som i Borgelejet, saa er det dog ikke, fordi jeg fattes et Hjærte, der kan slaa i Samklang med andet end Trommerne!

Saa var jeg da anden Gang i Engelland og befandt mig dær uden al Sammenligning bedre end i Fjor. I Almindelighed traf jeg vel den samme Kulde og den samme Ligegyldighed for alt, hvad der ikke lover Profit i klingende Mønt eller dog i legemlige, haandgribelige Forhold; men jeg fandt dog Undtagelser og syntes dog at spore nogle Fremskridt til det Maal: ligesom at aftvinge Engelland nogen Interesse for sin egen Oldtid og derigjennem for Middelalderens Historie. Af Bowring havde jeg umiddelbart ej synderlig Nytte eller Glæde, da han, saa vel i det ene som i det andet af Aandens Landskaber, er en Antipode til mig og uden levende Interesse for andet end politisk Kandestøberi; men middelbart har jeg ham meget at takke, da hans Faders Hus i Exeter gjorde de tre Uger, jeg opholdt mig ved Exons Bredder, til en saadan idyllisk Episode, som jeg altid har haft Længsel efter og følt mig særdeles oplivet ved. Naar jeg havde siddet mig træet i Kapitelhuset ved den majestætiske Domkirke, ene med gamle Bøger og det endnu langt ældre Manuskript fra Biskop Leofriks Dage, vandrede jeg sædvanlig ud af Byen, der ej er stor, til det venlige Landhus og bortsmilte Timerne i Selskab med Bowrings Søstre, to naturlige, muntre Piger med en i Engelland sjældnen Dannelse; og det dejlige Sommervej, vi den Gang havde, saa vel som Dejligheden af Landskabet, der ej uden Føje kaldes Englands Have, gjorde sit til at hæve Livsnydelsen. For at alt kundes. 92sammentræffe, mødte jeg ogsaa i dette Hus en ung gejstlig, som havde hjemme i Bristol, hvor jeg agtede mig hen for at se Mr. Price, der er saa godt som den eneste Angelsaxer i Landet, og med denne Præstemand, der gjorde mig alle de Tjenester, han kunde, rejste jeg til Bristol og fandt i Price en saare elskværdig Mand, der ikke blot havde opholdt sig længe i Tyskland og lidt i Danmark, men havde aflagt de engelske videnskabelige Fordomme og gjort sig bekjendt med tysk og nordisk Litteratur.

For Resten synes mig, jeg maatte se Engelland endnu en Gang, ej blot fordi jeg endnu ikke har været i Cambridge, og kun i Oxford i den døde Ferietid, og blev narret af min Afskriver i det brittiske Museum, saa jeg maatte rejse, uden at faa en Kopi af Layemons lige saa poetisk dejlige som vigtige brittiske Rimkrønneke, — ikke blot derfor, siger jeg, skjønt det vel kunde være Ærende nok, men for at drive mit Bekjendtskab mod Folket og Sproget et Skridt videre. Udsigterne ere i denne Henseende tvivlsomme; thi vel foreslog en londonsk Boghandler mig ganske uventet Udgangen af en hel Række Angelsaxisk, hvorover jeg tænker en Prospektus trykkes alt i disse Dage ¹⁾; og lykkedes det, skulde naturligvis Forlæggeren betale et Sommerophold i England, der var aldeles nødvendigt; men skjønt han vil nøjes med 100 Subskribenter, mente dog mange i London, at det Antal ej vilde findes. Tiden vil nu vise det, men i alt Fald har jeg dog faaet Lejlighed til i bemeldte Prospektus at sige Engellænderne mine Tanker om deres unaturlige Ligegyldighed for, hvad de burde agte, om det end ikke var deres eget; og kan jeg komme til England og tale med mine Kyndingers. 93om det, tror jeg virkelig, Sagen vil drives igjennem. Alt skulde i saa Fald trykkes i Kjøbenhavn, og Bjovulf med en ordret engelsk Oversættelse staa i Spidsen.

Grumme gjerne talte jeg med dig, saa vel om, hvad jeg særdeles har oplevet, som om, hvad der paa en Maade er sket for alles Øjne i denne vigtige Sommer; men jeg har nu rejst saa meget, at jeg vel maa falde i Stilhed for Vinteren, hvorimod jeg synes, du kunde have godt af at lufte dig lidt, og det samme siger Lise, som slet ikke kan begribe, at du fandt det rimeligt, jeg nu kunde komme til Sor.

5te Oktbr.

Tag nu til Takke, kjære Ven, med dette magre og klattede Brev, som jeg ej kan overkomme i Dag at skrive om, og vil ej gjemme længer paa! Kongen lykkedes det mig ikke i Gaar at faa i Tale. Prof. Clausen har udgivet en Pjece mod Lindberg, hvor jeg, skjønt uden Navn, behandles uforkammet: som den Samvittigheds-Tyran, Clausen paa sin Post unægtelig selv spiller.

Hils venligst din gode Kone fra min og fra

Grundtvig, Nikolai Frederik Severin, *Grundtvig og Ingemann*,

din Ven
N. F. S. Grundtvig.